

N:o 29.

Ank. till Riksd. kansli den 12 mars 1897, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till förändrad lydelse af 11 § 2 mom. i förordningen angående allmänt ordnande af presterskapets inkomster den 11 juli 1862.

Genom proposition, n:o 35, af den 29 nästlidne januari har Kongl. Maj:t, under åberopande af propositionen bifogadt, i statsrådet fördt protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande ändrade lydelse af 11 § 2 mom. i förordningen angående allmänt ordnande af presterskapets inkomster den 11 juli 1862:

»Uppbörden af de afgifter, som blifvit bestämda i penningar, verkställes senast den 1 oktober, men af de afgifter, hvilka äro bestämda i persedlar att utgå efter medelmarkegångspris, senast den 1 mars; kommande å alla, som inom utsatt tid sina afgifter icke inbetalt, restlängd att genast upprättas, å kyrkostämma granskas och, sedan den blifvit godkänd, tillställas vederbörande kronofogde på landet eller utmätningsman i stad, hvilka lemna omedelbar handräckning till resternas indrifvande.

Vid indrifvandet af dessa medel gälle i fråga om vederbörandes rätt

Bih. till Riksd. Prot. 1897. 7 Saml. 23 Häft. (N:o 29).

till uppbördsprovision hvad beträffande kommunalutskylder i sådant afseende är eller varder bestämdt.»

Ifrågavarande proposition, som af båda kamrarne blifvit till utskottet hänvisad, är föranledd af Riksdagens den 9 maj 1892 till Kongl. Maj:t aflåtna skrifvelse, hvori anhölls, att Kongl. Maj:t ville dels låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till lagbestämmelse, hvarigenom stadgades skyldighet för dem, hvilka icke inom utsatt tid inbetalt dem påförda afgifter till presterskapets aföning, att, vid indrifningen af dessa, derutöfver gälda enahanda uppbördsprovision, som vid indrifning af oguldna kommunalutskylder vore bestämd, dels ock, derest föreskrifter ansåges nödiga rörande fördelning i vissa fall emellan särskilda tjänstemän af denna provision, afvensom af den provision, som enligt kommunallagarne finge uppbäras, meddela sådana föreskrifter.

Nu föreliggande förslag har uti sista stycket upptagit de af Riksdagen äskade bestämmelser om provisions utgående vid indrifning af resterande prestutskylder.

Beträffande den af Riksdagen ifrågasatta fördelningen i vissa fall mellan särskilda tjänstemän af uppbördsprovision, förklarade departementschefen vid ärendets föredragning i statsrådet den 29 sistlidne januari sig anse beslut derom ej böra af Kongl. Maj:t fattas förr än frågan om berörda provisions utgående blifvit slutligen afgjord.

Mot det i propositionen innefattade lagförslag har utskottet icke funnit något att erinra, och hemställer alltså,

att ifrågavarande proposition må af Riksdagen antagas.

Stockholm den 12 mars 1897.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.